

ilata Ebalus animo remissior loco cedere meditatur, cum ne curam gregis Domini relinquere vellet, cohortatus est : « *Audivi, inquit, sic te mœrore afflictum ut curam gregis Dominici relinquere velis; quod ego acriter et amice redarguo, testans te, si hoc egeris, non fuisse pastorem.* » Alias denique lulentioris adhuc testimonii litteras legeris apud eundem, quæ sic incipiunt : *Glorta et honore digno Patri et archiepiscopo Ebalu; ita vero desinunt, Vale in infinitum.*

Angele consilii magni te consule Christi.

Sedebat Ebalus anno 1022 ex Chronico Centulensi; sed ostendimus in Arnulfo decessore suo

A initia pontificatus ejus ad annum 1021 revocanda esse. Anno 1026 restituit monasterio Mosomagensi ecclesiam Duziaci quam antiquitus possederat. Anno 1027 Henricum I regem, vivente adhuc Roberto patre, coronavit die Pentecostes. Anno 1032 procuravit instaurationem monasterii Sparnacensis. Obiit v Idus Maii ex Necrologio Remensi, anno 1053 ex Chronico Mosomagensi corpus ejus sepultum jacet juxta gradus chori versus Odeum sub lapide cui inscriptum est solitarium ejus nomen *Ebalus archiepiscopus*. Dedisit dicitur canonicis suis ecclesiam de Bethana curte pro anniversario suo.

EBALI ARCHIEPISCOPI REMENSIS

CHARTA PRO CŒNOBIO MOSOMENSIS.

(Anno 1024)

Actes de la province ecclésiastique de Reims tom. II, pag. 7.)

In nomine summæ et individuæ Trinitatis. Ego EBALUS, superna largiente gratia, licet indignus, sanctæ Remensis Ecclesiæ archipræsul.

Notum volumus esse universis viris religiosis, clericis, necnon et fidelibus laicis, quod venerabilis abbas Sanctæ Mariæ Mosomensis ecclesiæ, Boso vocitatus nomine, adiit nostræ parvitatæ præsentiam, humili devotione rogans ut ecclesiam in villa quæ dicitur Duziaco sitam, ecclesiæ sibi Dei nutu commissæ antiquitate subjectam, sed negligentia et incuria suorum antecessorum aliquandiu substractam, amore Dei, et causa parvitatæ loci, seu remedio animæ meæ, antecessorumque meorum ad supplementum victus fratrum inibi sub regula sancti Benedicti militantium restituerem. Cujus humili petitioni, penuriæ loci compassus, assensum præbui,

B eamque prædicto loco, nonnullis fidelium coram astantibus, prout jam ex voto destinaveram, reddidi; auctoritate Dei omnipotentis, sanctæque Mariæ ejus genitricis, omniumque sanctorum, necnon pontificali decreto nostræ auctoritatæ interdicens ne ullus nostrorum successorum jam dicto loco aliquo modo eandem subtrahat ecclesiam, vel præjudicium faciat. Et ut hæc nostra donatio per succedentium temporum curricula firma et inconvulsa, et absque ulla contradictione iniquorum virorum quietâ permaneat, manu nostra firmavimus, nostrorumque fidelium manibus roborandam tradidimus.

Signum Ebali Remorum archipræsulis. Signum Adalberonis episcopi. Signum Hugonis archidiaconi. Signum Harduini archidiaconi. Signum Alulfi archidiaconi.

CLERI NOVIOMENSIS ET TORNACENSIS

EPISTOLA

Ad episcopos provinciæ Remensis, de episcopo eligendo.

(Anno 1050.)

Actes de la province ecclésiastique de Reims, II, 48.)